

vi en Gang komme ind i bedre Forhold. Det er meget rigtigt, hvad den ærede Minister har sagt, at Sveits er gaet ind derpaa. Det holdt sig længe uden for Patentbeskyttelsen, og det Hensyn, som særlig er blevet gjort gældende mod den Ordning, er blevet udtrykt med de Ord, at det ikke er hommet, at bruge andres Rette til at fange sine Mus med, hvorved man mener, at det Land, som ikke har Patentvæsen, benytter sig af de fremmede paa en vis Maade uden at yde noget til Gengæld. Jeg kan altsaa gaa ind paa, at vi skulle have en Patentlov, da vi dog ikke kunne blive fri for Patenter her hjemme. Men hvorvidt dette Lovforslag indtilertid er i alle Henseender tilfredsstillende, skal jeg ikke udtale mig om ved denne Vejledning. Jeg var Medlem af Udvalget sidste Gang og var med til at stille en Række Ændringsforslag, men dog ikke større Ændringer, end at jeg haabede, at Sagen kunde komme igennem ved fortsat Arbejde. Jeg har nærmest taget Ordet af en særlig Grund, som den ærede Minister berørte. Den højtærede Minister sagde, at hvis vi vedtog dette Forslag, vilde man kunne komme ind under den internationale Patentbeskyttelse. Det er noget, der ogsaa er blevet fremdraget i Pressen, og der er blevet henvist til Chicago-udstillingen, idet det var nødvendigt, at vi fik denne Lov, fordi vore Opfindelser ellers ikke vilde være beskyttede der. Jeg nævner særlig Chicago-udstillingen som den nærmest forestaaende, det samme gælder jo ogsaa andre fremtidige Udstillinger. Jeg tror, at der er en Misforstaaelse til Stede paa dette Punkt. Jeg har netop i Sommer under et Ophold i Bern været paa det internationale Bureau, der underholdes af de Stater, som have tiltraadt Unionen, og der har jeg faaet den Oplysning, at det aldeles ikke var nødvendigt at vedtage et Lovforslag som dette for at komme ind under den internationale Patentbeskyttelse. Naturligvis vil det blive mindre fuldkomment, naar vi ikke have en Lov, der nogenlunde staar paa Højde med andre Landes Patentlove, men der er ikke noget i Vejen for at tiltræde Unionen desuagtet. Jeg haaber, dette Forhold kan blive nærmere underjagt. Jeg siger dette, ikke fordi jeg mener, at man skulde modsætte sig dette Lovforslag, men fordi jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om, hvis dette Lovforslag ikke bliver Lov i denne Samling, da at tage under Overvejelse, om ikke Danmark alligevel skulde tiltræde den internationale Union, og jeg skal nævne et analogt Eksempel. Danmark har tiltraadt Meterunionen, som har sit Verdensbureau i Paris, uagtet Meterstykket ikke er lovlig indført i Dan-

mark. Danmark og Rusland ere de eneste Lande i Europa, der ikke have indført Meterstykket, men dog have tiltraadt Meterunionen. Noget lignende kunde tænkes med Hensyn til Unionen om Patentvæsenet eller Beskyttelse for industriel Ejendomsret, som det kaldes.

M. Sørensen: Jeg tror ikke, den ærede Indenrigsminister har helt Ret i, at Patentbeskyttelsen skulde være den fattiges Ven. Det er som Regel ikke de fattige, der ere Opfindere, og paa den anden Side er det heller ikke de fattige i Landet, der sidde inde med Opfindelserne. Er der nemlig engang en fattig Mand, der opfinder et eller andet, bliver han nødt til at sælge det og faar i Almindelighed ikke ret meget for sin Opfindelse. Det er de fattigste Forhold i Landet, saa det er virkelig ikke særlig de fattige, man beskytter ved en saadan Lov. Til det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) skal jeg kun gøre en Bemærkning. Naar han siger til os: Nu maa vi have noget saadant, thi Tiden gaar i den Retning, saa er det ikke nogen særlig ukendt Udtalelse. Det er det, alle Protektionister sige, naar de forlange mere Beskyttelse. Man siger: „Det er Tidens Krav“. „Det er det, Tiden forlanger“. Det er det samme, der gøres gældende over for den litterære Ejendomsret. Naar Frankrig har indrettet det paa en eller anden behagelig Maade for sine Forfattere, saa maa vi billigtvis følge Tidens Gang og gøre akkurat det samme, til Trods for, at der er umaadelig stor Forskel paa Forholdene i et lille Land som Danmark og Forholdene i et stort Kulturland. Det er fuldstændigt meningsløst at drage Sammenligninger paa saadanne Omraader som her.

Bajer: Det er meget rigtigt, at der paa mange Omraader ikke kan drages Sammenligninger mellem et lille Land som vort og de store Kulturlande. Det er Tilfældet med Hensyn til den litterære Ejendomsret. Det er ganske interessant at lægge Mærke til, at Verdensunionen for denne Ret næsten uden Undtagelse kun er tiltraadt af de meget store Stater, som have et Verdenssprog, nemlig Tyskland, Frankrig og England, dog ikke Nordamerika, og saa af de mindre Lande, som tillige have et saadant Verdenssprog, f. Eks. Belgien, hvor der nærmest tales Fransk, og Sveits, hvor der er tre forskellige Sprog, Døysk, Fransk og Italienisk. Derimod have de mindre Lande, som ikke have noget Verdenssprog, kun undtagelsesvis sluttet sig til denne Union. Derfor kunde der være mere Betænkelse paa det Om-